



MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 178 (XXII) — Nr. 309

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 12 mai 2010

SUMAR

	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 303 din 23 martie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 ¹ din Codul de procedură penală	2–4
Decizia nr. 372 din 13 aprilie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 ¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală	4–5
Decizia nr. 375 din 13 aprilie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 ¹ alin. 2 din Codul de procedură penală	5–7
Decizia nr. 376 din 13 aprilie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385 ² , art. 362 alin. 1 lit. a) și art. 278 ¹ alin. 10 din Codul de procedură penală	7–8
Decizia nr. 377 din 13 aprilie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 și 278 ¹ din Codul de procedură penală	9–11
Decizia nr. 382 din 13 aprilie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281 din Codul penal	11–12
Decizia nr. 384 din 13 aprilie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 211/2004 privind unele măsuri pentru asigurarea protecției victimelor infracțiunilor	12–14
Decizia nr. 386 din 13 aprilie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 47, art. 278 ¹ alin. 7 și art. 222 alin. 1 din Codul de procedură penală	14–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 303**

din 23 martie 2010

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹
din Codul de procedură penală**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Viorica Luca în Dosarul nr. 1.400/35/2007 al Curții de Apel Timișoara — Secția penală, de Constantin-Virgil Manea în Dosarul nr. 11.898.1/281/2008 al Judecătoriei Ploiești — Secția penală și de Marius-Marian Șolea în Dosarul nr. 3.080/1/2009 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

La apelul nominal, pentru autorul excepției Viorica Luca, răspunde apărătorul ales Ionel Iordache, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 5.244D/2009, nr. 5.587D/2009 și nr. 5.632D/2009 au obiect identic, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Apărătorul ales este de acord cu conexarea dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public nu se opune conexării cauzelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 5.587D/2009 și nr. 5.632D/2009 la Dosarul nr. 5.244D/2009, care este primul înregistrat.

Cauza este în stare de judecată.

Apărătorul ales solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, reiterând concluziile formulate în fața Curții de Apel Timișoara — Secția penală.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând în acest sens jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Încheierea din 4 iunie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 1.400/35/2007, **Curtea de Apel Timișoara — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ din Codul de procedură penală**. Excepția a fost ridicată de Viorica Luca cu ocazia soluționării plângerii împotriva unei rezoluții de neîncepere a urmăririi penale.

Prin Încheierea din 9 iulie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 11.898.1/281/2008, **Judecătoria Ploiești — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de**

neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ din Codul de procedură penală. Excepția a fost ridicată de Constantin-Virgil Manea cu ocazia soluționării plângerii împotriva unei rezoluții de neîncepere a urmăririi penale.

Prin Încheierea din 18 iunie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 3.080/1/2009, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ din Codul de procedură penală**. Excepția a fost ridicată de Marius-Marian Șolea cu ocazia soluționării plângerii împotriva unei rezoluții de neîncepere a urmăririi penale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că art. 278¹ din Codul de procedură penală încalcă egalitatea în drepturi, accesul liber la justiție, dreptul la un proces echitabil, dreptul la apărare, libertatea de exprimare, dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, condițiile și limitele restrângerii exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, reglementarea prin lege organică a organizării Guvernului, a statutului funcționarilor publici, a organizării și funcționării instanțelor judecătorești, precum și dispozițiile constituționale referitoare la înfăptuirea justiției, rolul Ministerului Public, statutul procurorilor și integrarea în Uniunea Europeană, întrucât, pe de o parte, nu asigură participarea la ședința de judecată a unui procuror situat într-o poziție ierarhic superioară sau egală celui care a realizat, respectiv confirmat actul al cărui control judiciar se realizează pe calea acestei proceduri, iar pe de altă parte, nu reglementează răspunderea penală a polițistului anchetator, a procurorului și a judecătorului pentru eventuale abuzuri săvârșite în legătură cu soluționarea unui dosar penal. Autorul excepției Viorica Luca consideră că, în situația în care intimatul are calitatea de procuror, prezența procurorului de ședință nu este obligatorie și nici dezirabilă, întrucât acestuia nu i se poate da cuvântul și nici nu poate ataca cu recurs hotărârea judecătorului pronunțată potrivit dispozițiilor alin. 8 lit. a) și b) din art. 278¹ al Codului de procedură penală.

Curtea de Apel Timișoara — Secția penală apreciază ca fiind neîntemeiată excepția de neconstituționalitate.

Judecătoria Ploiești — Secția penală nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, făcând trimitere în acest sens la jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile

procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 278¹ din Codul de procedură penală, modificate prin Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 677 din 7 august 2006, având următorul cuprins: „După respingerea plângerii făcute conform art. 275—278 împotriva rezoluției de neîncepere a urmăririi penale sau a ordonanței ori, după caz, a rezoluției de clasare, de scoatere de sub urmărire penală sau de încetare a urmăririi penale, date de procuror, persoana vătămată, precum și orice alte persoane ale căror interese legitime sunt vătămate pot face plângere, în termen de 20 de zile de la data comunicării de către procuror a modului de rezolvare, potrivit art. 277 și 278, la judecătorul de la instanța căreia i-ar reveni, potrivit legii, competența să judece cauza în primă instanță. Plângerea poate fi făcută și împotriva dispoziției de netrimiteră în judecată cuprinse în rechizitoriu.

În cazul în care prim-procurorul parchetului sau, după caz, procurorul general al parchetului de pe lângă curtea de apel, procurorul șef de secție al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție ori procurorul ierarhic superior nu a soluționat plângerea în termenul prevăzut în art. 277, termenul prevăzut în alin. 1 curge de la data expirării termenului inițial de 20 de zile.

Dosarul va fi trimis de parchet judecătorului, în termen de 5 zile de la primirea adresei prin care se cere dosarul.

Persoana față de care s-a dispus neînceperea urmăririi penale, scoaterea de sub urmărire penală sau încetarea urmăririi penale, precum și persoana care a făcut plângerea se citează. Neprezentarea acestor persoane, legal citate, nu împiedică soluționarea cauzei. Când judecătorul consideră că este absolut necesară prezența persoanei lipsă, poate lua măsuri pentru prezentarea acesteia.

La judecarea plângerii, prezența procurorului este obligatorie.

La termenul fixat pentru judecarea plângerii, judecătorul dă cuvântul persoanei care a făcut plângerea, persoanei față de care s-a dispus neînceperea urmăririi penale, scoaterea de sub urmărire penală sau încetarea urmăririi penale și apoi procurorului.

Judecătorul, soluționând plângerea, verifică rezoluția sau ordonanța atacată, pe baza lucrărilor și a materialului din dosarul cauzei și a oricăror înscrisuri noi prezentate.

Judecătorul pronunță una dintre următoarele soluții:

a) respinge plângerea, prin sentință, ca tardivă sau inadmisibilă ori, după caz, ca nefondată, menținând rezoluția sau ordonanța atacată;

b) admite plângerea, prin sentință, desființează rezoluția sau ordonanța atacată și trimite cauza procurorului, în vederea începerii sau redeschiderii urmăririi penale, după caz. Judecătorul este obligat să arate motivele pentru care a trimis cauza procurorului, indicând totodată faptele și împrejurările ce urmează a fi constatate și prin care anume mijloace de probă;

c) admite plângerea, prin încheiere, desființează rezoluția sau ordonanța atacată și, când probele existente la dosar sunt suficiente, reține cauza spre judecare, în complet legal constituit, dispozițiile privind judecata în primă instanță și căile de atac aplicându-se în mod corespunzător.

În cazul prevăzut în alin. 8 lit. c), actul de sesizare a instanței îl constituie plângerea persoanei la care se referă alin. 1.

Hotărârea judecătorului pronunțată potrivit alin. 8 lit. a) și b) poate fi atacată cu recurs de procuror, de persoana care a făcut plângerea, de persoana față de care s-a dispus neînceperea urmăririi penale, scoaterea de sub urmărire penală sau încetarea urmăririi penale, precum și de orice altă persoană ale cărei interese legitime sunt vătămate.

În situația prevăzută în alin. 8 lit. a), persoana în privința căreia judecătorul, prin hotărâre definitivă, a decis că nu este cazul să se înceapă ori să se redeschidă urmărirea penală nu mai poate fi urmărită pentru aceeași faptă, afară de cazul când s-au descoperit fapte sau împrejurări noi ce nu au fost cunoscute de organul de urmărire penală și nu a intervenit unul dintre cazurile prevăzute în art. 10.

Judecătorul este obligat să rezolve plângerea în termen de cel mult 30 de zile de la primirea acesteia.

Plângerea greșit îndreptată se trimite organului judiciar competent.”

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi de lege, autorii excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (3), (4) și (5) privind statul român, ale art. 2 alin. (2) cu privire la suveranitate, ale art. 15 alin. (1) privind universalitatea drepturilor, libertăților și îndatoririlor fundamentale, ale art. 16 alin. (1) și (2) referitoare la egalitatea în drepturi, ale art. 21 alin. (1), (2) și (3) privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, ale art. 24 alin. (1) cu privire la dreptul la apărare, ale art. 26 privind viața intimă, familială și privată, ale art. 30 alin. (1) și (2) referitoare la libertatea de exprimare, ale art. 52 alin. (3) referitoare la dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, ale art. 53 alin. (1) cu privire la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, ale art. 73 alin. (3) lit. e) teza întâi, lit. j) și lit. l) teza a treia privind reglementarea prin lege organică a organizării Guvernului, a statutului funcționarilor publici, a organizării și funcționării instanțelor judecătorești, ale art. 124 alin. (2) și (3) referitoare la înfăptuirea justiției, ale art. 126 alin. (1), (2) și (5) teza întâi privind instanțele judecătorești, ale art. 131 referitoare la rolul Ministerului Public, ale art. 132 privind statutul procurorilor și ale art. 148 alin. (2) și (4) cu privire la integrarea în Uniunea Europeană, precum și ale art. 11 alin. (1) și (2) privind dreptul internațional și dreptul intern și ale art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului raportate la prevederile art. 6 referitoare la dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 278¹ din Codul de procedură penală au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional prin raportare la aceleași prevederi din Constituție și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, invocate și în prezenta cauză. În acest sens sunt, de exemplu, Decizia nr. 697 din 17 iunie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 570 din 29 iulie 2008, și Decizia nr. 1.223 din 18 noiembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 893 din 30 decembrie 2008, prin care Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor de lege criticate, pentru motivele acolo arătate.

Întrucât nu au apărut elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

În plus, critica în sensul că art. 278¹ din Codul de procedură penală nu reglementează răspunderea penală a polițistului anchetator, a procurorului și a judecătorului pentru eventuale abuzuri săvârșite în legătură cu soluționarea unui dosar penal, vizează, în realitate, completarea textului de lege criticat, în

vederea reglementării răspunderii penale a unei anumite categorii de persoane. O asemenea solicitare nu intră însă în competența Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (3)

din Legea nr. 47/1992, se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Viorica Luca în Dosarul nr. 1.400/35/2007 al Curții de Apel Timișoara — Secția penală, de Constantin-Virgil Manea în Dosarul nr. 11.898.1/281/2008 al Judecătorei Ploiești — Secția penală și de Marius-Marian Șolea în Dosarul nr. 3.080/1/2009 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 23 martie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 372

din 13 aprilie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Silviu-Liviu Neda în Dosarul nr. 8.184.1/30/2007 al Tribunalului Timiș — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând în acest sens jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 5 iunie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 8.184.1/30/2007, **Tribunalul Timiș — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Silviu-

Liviu Neda cu ocazia soluționării unei cauze în care acțiunea penală a fost pusă în mișcare în condițiile art. 278¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile de lege criticate încalcă egalitatea în drepturi, dreptul la un proces echitabil, dreptul la apărare, precum și dispozițiile constituționale referitoare la competența instanțelor judecătorești, procedura de judecată și rolul Ministerului Public, deoarece, în absența prezentării materialului de urmărire penală, inculpatul nu beneficiază de toate garanțiile procesuale acordate altor persoane aflate în situații similare. Consideră, totodată, că partea vătămată devine în mod inacceptabil titularul acțiunii penale, substituindu-se Ministerului Public. Mai arată că textul de lege criticat încalcă accesul la justiție și dreptul la un proces echitabil prin ignorarea principiului de generală aplicabilitate în dreptul penal „*non reformatio in pejus*”, atât timp cât există posibilitatea ca persoana față de care procurorul a dat o soluție de netrimitere în judecată, prin propria cale de atac, să își agraveze situația, redobândind calitatea de învinuit sau, chiar mai rău, dobândind calitatea de inculpat.

Tribunalul Timiș — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât dispozițiile de lege criticate nu încalcă prevederile constituționale invocate de autorul excepției.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 278¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală, modificate prin Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 677 din 7 august 2006, având următorul cuprins: *„Judecătorul pronunță una dintre următoarele soluții: [...] c) admite plângerea, prin încheiere, desființează rezoluția sau ordonanța atacată și, când probele existente la dosar sunt suficiente, reține cauza spre judecare, în complet legal constituit, dispozițiile privind judecata în primă instanță și căile de atac aplicându-se în mod corespunzător.”*

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi de lege, autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale

ale art. 16 alin. (1) referitoare la egalitatea în drepturi, ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, ale art. 24 referitoare la dreptul la apărare, ale art. 124 alin. (2) privind egalitatea, unicitatea și imparțialitatea justiției, ale art. 126 alin. (2) referitoare la competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată, ale art. 131 privind rolul Ministerului Public, precum și ale art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului raportate la prevederile art. 6 referitoare la dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 278¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional, prin raportare la aceleași prevederi din Legea fundamentală, invocate și în prezenta cauză, și cu motivări similare. Astfel, prin Decizia nr. 864 din 9 octombrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 786 din 20 noiembrie 2007, și prin Decizia nr. 599 din 20 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 523 din 10 iulie 2008, Curtea a respins ca neîntemeiate criticile de neconstituționalitate aduse dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală, pentru motivele acolo arătate.

Întrucât nu au apărut elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Silviu-Liviu Neda în Dosarul nr. 8.184.1/30/2007 al Tribunalului Timiș — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 aprilie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 375

din 13 aprilie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocaru — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Petre Lăzăroiu — judecător
Ion Predescu — judecător
Puskás Valentin Zoltán — judecător
Tudorel Toader — judecător

Augustin Zegrean — judecător
Marinela Mincă — procuror
Oana Cristina Puică — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Doina Platon în Dosarul nr. 18.054/245/2008 al Tribunalului Iași — Secția penală și de

George-Lorin Popescu în Dosarul nr. 1.954/233/2009 al Judecătoriei Galați.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 5.336D/2009 și nr. 5.345D/2009 au obiect identic, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public nu se opune conexării dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 5.345D/2009 la Dosarul nr. 5.336D/2009, care este primul înregistrat.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând în acest sens jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Încheierea din 19 iunie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 18.054/245/2008, **Tribunalul Iași — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală**. Excepția a fost ridicată de Doina Platon cu ocazia soluționării recursului împotriva unei sentințe penale prin care a fost respinsă ca tardiv formulată plângerea împotriva unei ordonanțe de scoatere de sub urmărire penală.

Prin Încheierea din 24 iunie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 1.954/233/2009, **Judecătoria Galați a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală**. Excepția a fost ridicată de George-Lorin Popescu cu ocazia soluționării plângerii împotriva unei ordonanțe de încetare a urmăririi penale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prevederile art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală încalcă egalitatea în drepturi, accesul liber la justiție, dreptul la un proces echitabil, dreptul la un recurs efectiv, prezumția de nevinovăție, dreptul la apărare, precum și condițiile și limitele restrângerii exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, întrucât, în cazul în care procurorul ierarhic superior nu soluționează plângerea în termen de 20 de zile, persoana vătămată este ținută, sub sancțiunea decăderii, să se adreseze instanței în termen de 20 de zile de la expirarea termenului inițial de soluționare a plângerii de către procurorul ierarhic superior, fiind astfel sancționată pentru culpa procurorului ierarhic superior, în condițiile în care textul de lege criticat nu prevede nicio sancțiune pentru acesta din urmă.

Tribunalul Iași — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, întrucât art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală, dată fiind maniera de redactare redundantă și imprecisă, încalcă principiul separației funcționale între autoritatea judecătorească și Ministerul Public, periclitează principiul securității actelor juridice, generează inechitate între cetățeni și parchete cu privire la procedura de reformare a actelor procurorului, respectiv blochează liberul acces la justiție. În acest sens, arată că dispozițiile de lege criticate, contrar regulii generale în materia căilor de atac, introduc în procesul penal o regulă de excepție, străină și imprezizibilă, împrumutată din contenciosul administrativ, prin care petenților, obișnuiți să atace un act după comunicarea acestuia, li se pretinde să promoveze în instanță plângeri împotriva unei soluții necunoscute și incerte. Totodată, consideră că persoanele cu vocație de acces la instanță sunt plasate pe o poziție de inferioritate în raport cu autoritatea, și anume Ministerul Public, de vreme ce soluția procurorului poate fi infirmată oricând și din oficiu de către un superior al acestuia, în timp ce petenții sunt

obligați să respecte un termen neclar, dar peremptoriu. În aceste condiții, textul de lege criticat, ce permite modificarea unui act de netrimitere în judecată în mod limitat de către instanțe și nelimitat pe calea ierarhiei parchetelor, nu este în favoarea justițiabililor și pare să reprezinte o modalitate camuflată de limitare nejustificată a dreptului de acces la justiție garantat de art. 21 din Constituție.

Judecătoria Galați consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală, modificate prin Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 677 din 7 august 2006, având următorul conținut: „*În cazul în care prim-procurorul parchetului sau, după caz, procurorul general al parchetului de pe lângă curtea de apel, procurorul șef de secție al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție ori procurorul ierarhic superior nu a soluționat plângerea în termenul prevăzut în art. 277, termenul prevăzut în alin. 1 curge de la data expirării termenului inițial de 20 de zile.*”

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi de lege, autorii excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 1 referitoare la statul român, ale art. 4 privind unitatea poporului și egalitatea între cetățeni, ale art. 15 referitoare la universalitatea drepturilor, libertăților și îndatoririlor fundamentale, ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, ale art. 21 referitoare la accesul liber la justiție, ale art. 24 privind dreptul la apărare, ale art. 53 referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, ale art. 124 privind înfăptuirea justiției, ale art. 126 referitoare la instanțele judecătorești și ale art. 148 privind integrarea în Uniunea Europeană, precum și ale art. 11 cu privire la dreptul internațional și dreptul intern și ale art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului raportate la prevederile art. 1 referitoare la obligația de a respecta drepturile omului, ale art. 6 privind dreptul la un proces echitabil, ale art. 14 referitoare la interzicerea discriminării și ale art. 17 privind interzicerea abuzului de drept din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, respectiv raportate la dispozițiile art. 1 privind egalitatea în drepturi, ale art. 2 referitoare la interzicerea discriminării, ale art. 6 cu privire la dreptul oricărei persoane de a-i fi recunoscută calitatea de subiect de drept, ale art. 7 referitoare la egalitatea în fața legii, ale art. 8 instituind dreptul la un recurs efectiv, ale art. 10 privind dreptul la un proces echitabil, ale art. 11 referitoare la prezumția de nevinovăție și ale art. 30 cu privire la interzicerea abuzului de drept din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală au fost supuse, în numeroase rânduri, controlului instanței de contencios constituțional, prin raportare la aceleași prevederi din Legea fundamentală și din actele normative internaționale invocate și în prezenta cauză și față de critici similare. În acest sens sunt, de exemplu, Decizia nr. 825 din 8 iulie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 587 din 5 august 2008, și Decizia nr. 497 din 7 aprilie 2009,

publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 311 din 12 mai 2009, prin care Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală, pentru motivele acolo arătate.

Întrucât nu au apărut elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Doina Platon în Dosarul nr. 18.054/245/2008 al Tribunalului Iași — Secția penală și de George-Lorin Popescu în Dosarul nr. 1.954/233/2009 al Judecătoriei Galați.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 aprilie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 376

din 13 aprilie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385², art. 362 alin. 1 lit. a) și art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

făptuitor, și Ministerul Public, pe de o parte, și interesul public, pe de altă parte.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, deoarece critica autorului vizează atât modul de aplicare a textelor într-un caz concret, cât și o mascată propunere de modificare a acestora.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 30 aprilie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 1.177/35/2007, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 385², art. 362 alin. 1 lit. a) și art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Viorica Luca în dosarul de mai sus.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 131, art. 132, art. 1 alin. (3)—(5), art. 2 alin. (2), art. 11 alin. (1) și (2), art. 15 alin. (1), art. 16 alin. (1) și (2), art. 20, art. 21 alin. (1)—(3), art. 24 alin. (1), art. 26, art. 30 alin. (1) și (2), art. 52 alin. (3), art. 53 alin. (1), art. 73 alin. (3) lit. e) teza întâi, lit. j), lit. l) teza a treia, art. 124 alin. (2) și (3), art. 126 alin. (1), alin. (2) și alin. (5) teza întâi și art. 148 alin. (2) și (4), deoarece în cauza dedusă judecății Ministerul Public nu poate reprezenta interesul privat al unui cetățean ce are și funcția de procuror, adică prepus al său, fără

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385², art. 362 alin. 1 lit. a) și art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Viorica Luca în Dosarul nr. 1.177/35/2007 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

La apelul nominal se prezintă, pentru autorul excepției, apărătorul ales Ionel Lordache din cadrul Baroului Timiș, cu delegație la dosar, și se constată lipsa celeilalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului autorului excepției, care pune concluzii de admitere, arătând că Ministerul Public, prin posibilitatea conferită de textele criticate, se transformă în apărătorul procurorului, ca persoană cercetată, astfel că, în dezacord cu principiile constituționale, face oficiu de apărare. Prin urmare, de vreme ce procedura contestată nu oferă nicio garanție, există un real conflict de interese între procuror, ca

a se abate de la rolul constituțional. Așa fiind, partea adversă este privată de un proces echitabil, evitându-se posibilitatea ca aceasta să acționeze în instanță Ministerul Public ca parte responsabilă civilmente.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este nefondată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile apărătorului autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 385² cu denumirea marginală *Persoanele care pot face recurs*, art. 362 alin. 1 lit. a) cu denumirea marginală *Persoanele care pot face apel* și art. 278¹ alin. 10 cu denumirea marginală *Plângerea în fața judecătorului împotriva rezoluțiilor sau ordonanțelor procurorului de netrimite în judecată*, toate din Codul de procedură penală, care au următorul conținut:

— Art. 385²: „Pot face recurs persoanele arătate în art. 362, care se aplică în mod corespunzător.”;

— Art. 362 alin. 1 lit. a): „Pot face apel:

a) procurorul, în ce privește latura penală și latura civilă.”;

— Art. 278¹ alin. 10: „Hotărârea judecătorului pronunțată potrivit alin. 8 lit. a) și b) poate fi atacată cu recurs de procuror, de persoana care a făcut plângerea, de persoana față de care s-a dispus neînceperea urmăririi penale, scoaterea de sub urmărire penală sau încetarea urmăririi penale, precum și de orice altă persoană ale cărei interese legitime sunt vătămate.”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că din analiza criticilor avansate de autor se desprinde concluzia potrivit căreia autorul este nemulțumit de posibilitatea conferită procurorului de a formula recurs într-o cauză atunci când calea de atac profită unei persoane cercetate care

îndeplinește funcția de procuror. Așa fiind și ținând seama de obiectul cauzei în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate, respectiv un recurs formulat împotriva unei sentințe penale pronunțate în temeiul art. 278¹ alin. 8 lit. b) din Codul de procedură penală, Curtea constată că, în ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 362 alin. 1 lit. a) din același cod referitoare la persoanele care pot face apel, excepția este inadmisibilă, neavând, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, legătură cu soluționarea cauzei.

De asemenea, Curtea mai constată că nu sunt afectate prevederile referitoare la dreptul la un proces echitabil, la rolul Ministerului Public și la statutul procurorilor, deoarece dispozițiile art. 385² și art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală privitoare la persoanele care pot face recurs sunt elaborate în conformitate cu prevederile art. 129 din Constituție referitoare la folosirea căilor de atac împotriva hotărârilor judecătorești în condițiile legii, adică așa cum sunt acestea reglementate prin lege organică adoptată de Parlament ca unică autoritate legiuitoare a țării. În conformitate cu prevederile art. 131 din Constituție, în sistemul procesului penal român, cu excepțiile prevăzute de lege, procurorul este titularul acțiunii publice, iar nu persoana vătămată. Așa fiind și în conformitate cu interesele generale ale societății, procurorul este singurul în drept să dinamizeze procesul penal prin folosirea căilor de atac. De altfel, faptul că o persoană cercetată are calitatea de magistrat nu presupune existența unui conflict de interese între acesta și cel care-l cercetează ori judecă, deoarece între ei nu se află, așa cum susține în mod eronat autorul excepției, raporturi de prepușenie menite să afecteze imparțialitatea justiției. Aceasta, deoarece în materie penală răspunderea este personală, iar procurorul, în calitate de reprezentant al Ministerului Public, apără ordinea de drept, precum și drepturile și libertățile cetățenilor indiferent de funcțiile pe care le îndeplinesc aceștia din urmă, singura calitate ce prevalează fiind doar aceea de cetățean.

În ceea ce privește celelalte temeuri constituționale invocate, Curtea constată că autorul excepției s-a limitat doar la o simplă enumerare a lor, fără a arăta în mod concret în ce constă aceasta. Or, potrivit art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, „Sesizările trebuie făcute în formă scrisă și motivate”.

În concluzie, Curtea urmează a respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 362 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală ca inadmisibilă și a dispozițiilor art. 385² și art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală ca neîntemeiate.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385² și art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Viorica Luca în Dosarul nr. 1.177/35/2007 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

2. Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 362 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 aprilie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 377

din 13 aprilie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 și 278¹
din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 și 278¹ din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Roșioru-Alexandru Drăghici în Dosarul nr. 45/57/2009 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală și de George-Cristian Grigore în Dosarul nr. 6.734/212/2009 al Judecătoriei Constanța — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă că autorul excepției, George-Cristian Grigore, a transmis Curții o cerere de amânare în vederea angajării unui apărător.

Reprezentantul Ministerului Public se opune cererii de acordare a unui nou termen.

Curtea, deliberând, respinge cererea de amânare a judecării cauzei.

Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în Dosarele nr. 5.631D/2009 și nr. 6.235D/2009, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public nu se opune conexării dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 6.235D/2009 la Dosarul nr. 5.631D/2009, care este primul înregistrat.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Încheierea din 10 iunie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 45/57/2009, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 și 278¹ alin. 1 din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Roșioru-Alexandru Drăghici cu ocazia soluționării recursului împotriva unei sentințe penale prin care a fost respinsă ca inadmisibilă plângerea împotriva unei ordonanțe de scoatere de

sub urmărire penală, având în vedere că, după verificarea soluției de netrimitere în judecată de către procurorul ierarhic superior, acesta din urmă a dispus redeschiderea urmăririi penale.

Prin Încheierea din 28 iulie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 6.734/212/2009, **Judecătoria Constanța — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de George-Cristian Grigore cu ocazia soluționării plângerii împotriva unei ordonanțe de schimbare a încadrării juridice.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că textele de lege criticate încalcă accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, întrucât nu prevăd posibilitatea atacării în fața judecătorului și a altor acte ale procurorului în afara rezoluțiilor și ordonanțelor de netrimitere în judecată.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât prevederile de lege criticate nu aduc nicio atingere dispozițiilor constituționale invocate de autorul excepției.

Judecătoria Constanța — Secția penală consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 278 și 278¹ din Codul de procedură penală. Prevederile art. 278 din Codul de procedură penală au fost modificate prin Legea nr. 281/2003 privind modificarea și completarea Codului de procedură penală și a unor legi speciale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 468 din 1 iulie 2003, iar prin Legea nr. 480/2004 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.088 din 23 noiembrie 2004, legiuitorul

a dat un nou cuprins dispozițiilor alin. 3 și a introdus alin. 31. De asemenea, prevederile art. 278¹ din Codul de procedură penală au fost modificate prin Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 677 din 7 august 2006. Astfel, textele de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 278: „Plângerea împotriva măsurilor luate sau a actelor efectuate de procuror ori efectuate pe baza dispozițiilor date de acesta se rezolvă de prim-procurorul parchetului sau, după caz, de procurorul general al parchetului de pe lângă curtea de apel ori de procurorul șef de secție al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție.

În cazul când măsurile și actele sunt ale prim-procurorului ori ale procurorului general al parchetului de pe lângă curtea de apel sau ale procurorului șef de secție al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție ori au fost luate sau efectuate pe baza dispozițiilor date de către aceștia, plângerea se rezolvă de procurorul ierarhic superior.

În cazul rezoluției de neîncepere a urmăririi penale sau al ordonanței ori, după caz, al rezoluției de clasare, de scoatere de sub urmărire penală sau de încetare a urmăririi penale, plângerea se face în termen de 20 de zile de la comunicarea copieii de pe ordonanță sau rezoluție, persoanelor interesate, potrivit art. 228 alin. 6, art. 246 alin. 1 și art. 249 alin. 2.

Rezoluțiile sau ordonanțele prin care se soluționează plângerile împotriva rezoluțiilor sau ordonanțelor de neîncepere a urmăririi penale, de clasare, de scoatere de sub urmărire penală ori de încetare a urmăririi penale, se comunică persoanei care a făcut plângerea și celorlalte persoane interesate.

Dispozițiile art. 275—277 se aplică în mod corespunzător.”;

— Art. 278¹: „După respingerea plângerii făcute conform art. 275—278 împotriva rezoluției de neîncepere a urmăririi penale sau a ordonanței ori, după caz, a rezoluției de clasare, de scoatere de sub urmărire penală sau de încetare a urmăririi penale, date de procuror, persoana vătămată, precum și orice alte persoane ale căror interese legitime sunt vătămate pot face plângere, în termen de 20 de zile de la data comunicării de către procuror a modului de rezolvare, potrivit art. 277 și 278, la judecătorul de la instanța căreia i-ar reveni, potrivit legii, competența să judece cauza în primă instanță. Plângerea poate fi făcută și împotriva dispoziției de netrimiteră în judecată cuprinse în rechizitoriu.

În cazul în care prim-procurorul parchetului sau, după caz, procurorul general al parchetului de pe lângă curtea de apel, procurorul șef de secție al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție ori procurorul ierarhic superior nu a soluționat plângerea în termenul prevăzut în art. 277, termenul prevăzut în alin. 1 curge de la data expirării termenului inițial de 20 de zile.

Dosarul va fi trimis de parchet judecătorului, în termen de 5 zile de la primirea adresei prin care se cere dosarul.

Persoana față de care s-a dispus neînceperea urmăririi penale, scoaterea de sub urmărire penală sau încetarea urmăririi penale, precum și persoana care a făcut plângerea se citează. Neprezentarea acestor persoane, legal citate, nu împiedică soluționarea cauzei. Când judecătorul consideră că este absolut necesară prezența persoanei lipsă, poate lua măsuri pentru prezentarea acesteia.

La judecarea plângerii, prezența procurorului este obligatorie.

La termenul fixat pentru judecarea plângerii, judecătorul dă cuvântul persoanei care a făcut plângerea, persoanei față de care s-a dispus neînceperea urmăririi penale, scoaterea de sub urmărire penală sau încetarea urmăririi penale și apoi procurorului.

Judecătorul, soluționând plângerea, verifică rezoluția sau ordonanța atacată, pe baza lucrărilor și a materialului din dosarul cauzei și a oricăror înscrisuri noi prezentate.

Judecătorul pronunță una dintre următoarele soluții:

a) respinge plângerea, prin sentință, ca tardivă sau inadmisibilă ori, după caz, ca nefondată, menținând rezoluția sau ordonanța atacată;

b) admite plângerea, prin sentință, desființează rezoluția sau ordonanța atacată și trimite cauza procurorului, în vederea începerii sau redeschiderii urmăririi penale, după caz. Judecătorul este obligat să arate motivele pentru care a trimis cauza procurorului, indicând totodată faptele și împrejurările ce urmează a fi constatate și prin care anume mijloace de probă;

c) admite plângerea, prin încheiere, desființează rezoluția sau ordonanța atacată și, când probele existente la dosar sunt suficiente, reține cauza spre judecare, în complet legal constituit, dispozițiile privind judecata în primă instanță și căile de atac aplicându-se în mod corespunzător.

În cazul prevăzut în alin. 8 lit. c), actul de sesizare a instanței îl constituie plângerea persoanei la care se referă alin. 1.

Hotărârea judecătorului pronunțată potrivit alin. 8 lit. a) și b) poate fi atacată cu recurs de procuror, de persoana care a făcut plângerea, de persoana față de care s-a dispus neînceperea urmăririi penale, scoaterea de sub urmărire penală sau încetarea urmăririi penale, precum și de orice altă persoană ale cărei interese legitime sunt vătămate.

În situația prevăzută în alin. 8 lit. a), persoana în privința căreia judecătorul, prin hotărâre definitivă, a decis că nu este cazul să se înceapă ori să se redeschidă urmărirea penală nu mai poate fi urmărită pentru aceeași faptă, afară de cazul când s-au descoperit fapte sau împrejurări noi ce nu au fost cunoscute de organul de urmărire penală și nu a intervenit unul dintre cazurile prevăzute în art. 10.

Judecătorul este obligat să rezolve plângerea în termen de cel mult 30 de zile de la primirea acesteia.

Plângerea greșit îndreptată se trimite organului judiciar competent.”

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi de lege, autorii excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil și ale art. 126 alin. (1) cu privire la instanțele judecătorești, precum și ale art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului raportate la prevederile art. 6 referitoare la dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorii excepției solicită, în realitate, completarea dispozițiilor de lege criticate, în sensul de a reglementa posibilitatea atacării în fața judecătorului nu numai a rezoluțiilor sau ordonanțelor de netrimiteră în judecată, ci și a altor acte ale procurorului. O asemenea solicitare nu intră, însă, în competența de soluționare a Curții Constituționale, care, conform art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 și 278¹ din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Roșioru-Alexandru Drăghici în Dosarul nr. 45/57/2009 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală și de George-Cristian Grigore în Dosarul nr. 6.734/212/2009 al Judecătoria Constanța — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 aprilie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 382

din 13 aprilie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281 din Codul penal

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281 din Codul penal, excepție ridicată de Sergiu Bleah în Dosarul nr. 15.741/197/2008 al Judecătoria Brașov — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 18 iunie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 15.741/197/2008, **Judecătoria Brașov — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 281 din Codul penal**, excepție ridicată de Sergiu Bleah în dosarul de mai sus.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 73 alin. (1) referitoare la categoriile de legi adoptate de Parlament și ale art. 115 alin. (1) referitoare la delegarea legislativă, deoarece, de vreme ce Constituția distinge trei categorii de legi, respectiv constituționale, organice și ordinare, nu se înțelege ce înseamnă, în accepțiunea textului criticat, lege specială. De

asemenea, legea specială invocată de art. 281 din Codul penal nu poate fi, de exemplu, Legea nr. 51/1995, pentru că legea profesiei de avocat este o lege organică și nu una specială.

Judecătoria Brașov — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este nefondată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este nefondată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 281 din Codul penal cu denumirea marginală *Exercitarea fără drept a unei profesii*, care au următorul conținut: „*Exercitarea fără drept a unei profesii sau a oricărei alte activități pentru care legea cere autorizație, ori exercitarea acestora în alte condiții decât cele legale, dacă legea specială prevede ca săvârșirea unor astfel de fapte se sancționează potrivit legii penale, se pedepsește cu închisoare de la o lună la 1 an sau cu amendă.*”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului său din perspectiva unor critici similare. Astfel, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 49 din 13 februarie 2001,

publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 250 din 16 mai 2001, Curtea Constituțională a respins ca nefondată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281 din Codul penal, statuând că atât în Codul penal anterior, cât și în diferite legi speciale au fost prevăzute dispoziții incriminatoire pentru nerespectarea normelor privitoare la exercitarea meseriilor sau altor ocupații. În vederea sistematizării legislației, s-a creat o singură incriminare-cadru la care să se poată face trimitere prin legi speciale, legi care au fost adoptate atât înainte de anul 1989, cât și ulterior.

În prezent sunt în vigoare mai multe astfel de legi speciale care reglementează desfășurarea unor profesii, meserii sau a altor activități și prevăd că exercitarea nelegală a acestora constituie infracțiune, potrivit art. 281 din Codul penal.

Incrimnarea și sancționarea faptelor de exercitare fără drept a unor profesii sau activități, pentru care se cere o anumită pregătire și, în consecință, sunt supuse autorizării, exprimă necesitatea apărării unor valori sociale de o importanță deosebită, inclusiv viața și integritatea fizică și psihică ale persoanei, precum și interesele patrimoniale ale acesteia. Societatea nu poate îngădui ca anumite profesii, precum aceea de medic, de farmacist sau de stomatolog, să fie practicate de persoane fără calificare și fără răspunderea necesară în caz de urmări periculoase ori păgubitoare. Nu pot fi, de exemplu, tolerați electricienii instalatori care efectuează lucrări de instalații electrice fără să aibă pregătirea și, mai ales,

răspunderea pe care o astfel de activitate o presupune. Faptul că aceleași cerințe, cu aceleași consecințe juridice, au fost impuse și profesiei de avocat este o opțiune a legiuitorului, determinată, astfel cum s-a mai arătat, de o anumită oportunitate, care intră în activitatea de legiferare a Parlamentului.

De altfel, în concepția legiuitorului, avocatura este un serviciu public, care este organizat și funcționează pe baza unei legi speciale, iar profesia de avocat poate fi exercitată de un corp profesional selectat și funcționând după reguli stabilite de lege. Asigurarea unei asistențe juridice calificate este un deziderat al legii speciale, iar normele în baza cărora funcționează nu contravin principiilor constituționale, cei care doresc să practice această profesie fiind datori să respecte legea și să accepte regulile impuse de aceasta.

Profesia de avocat, ca de altfel și alte profesii reglementate de norme speciale, se poate exercita numai cu respectarea legii, și nu împotriva ei, astfel că niciuna dintre prevederile constituționale și convenționale invocate nu sunt nesocotite prin dispozițiile de lege criticate.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziilor mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281 din Codul penal, excepție ridicată de Sergiu Bleah în Dosarul nr. 15741/197/2008 al Judecătoria Brașov — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 aprilie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 384

din 13 aprilie 2010

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 alin. (1) lit. a)
din Legea nr. 211/2004 privind unele măsuri pentru asigurarea protecției victimelor infracțiunilor**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător

Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 211/2004 privind unele măsuri pentru asigurarea protecției victimelor infracțiunilor,

excepție ridicată din oficiu de instanța de judecată în Dosarul nr. 519/100/2009 al Curții de Apel Cluj — Secția civilă, de muncă și asigurări sociale, pentru minori și familie.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citire a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 17 iunie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 519/100/2009, **Curtea de Apel Cluj — Secția civilă, de muncă și asigurări sociale pentru minori și familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 24 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 211/2004 privind unele măsuri pentru asigurarea protecției victimelor infracțiunilor**, excepție ridicată din oficiu de instanța de judecată în dosarul de mai sus.

În motivarea excepției de neconstituționalitate Curtea de Apel Cluj — Secția civilă, de muncă și asigurări sociale pentru minori și familie susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 53 alin. (1) referitoare la cazurile în care poate fi restrâns exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți, art. 20 alin. (2) referitoare la prioritatea reglementărilor internaționale, cu excepția cazului când Constituția sau legile interne conțin dispoziții mai favorabile, precum și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la *Dreptul la un proces echitabil*, deoarece se instituie un termen-limită până la care se pot solicita compensațiile bănești. Stabilirea unui termen de prescripție a dreptului material la acțiune pentru acordarea unui sprijin financiar mai scurt decât dreptul de a cere executarea silită a hotărârii penale de condamnare sau de achitare în situațiile prevăzute de art. 10 lit. c), d) și e) din Codul de procedură penală sau încetarea procesului penal în cazurile prevăzute de art. 10 lit. g) și i¹) din același cod este de natură a restrânge în mod nejustificat exercițiul dreptului în discuție, drept care, golit fiind de conținut, devine iluzoriu.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 24 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 211/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 4 iunie 2004, care au următorul conținut: „(1) În cazul în care făptuitorul este cunoscut, compensația financiară poate fi acordată victimei dacă sunt întrunite următoarele condiții:

a) victima a formulat cererea de compensație financiară în termen de un an, după caz:

1. de la data rămânerii definitive a hotărârii prin care instanța penală a pronunțat condamnarea sau achitarea în cazurile prevăzute la art. 10 alin. 1 lit. d) și e) din Codul de procedură penală și a acordat despăgubiri civile ori a pronunțat achitarea în cazul prevăzut la art. 10 alin. 1 lit. c) din Codul de procedură penală sau încetarea procesului penal în cazurile prevăzute la art. 10 alin. 1 lit. g) și i¹) din Codul de procedură penală;

2. de la data la care procurorul a dispus scoaterea de sub urmărire penală în cazurile prevăzute la art. 10 alin. 1 lit. c), d) și e) din Codul de procedură penală sau a dispus încetarea urmăririi penale în cazul prevăzut la art. 10 alin. 1 lit. g) din Codul de procedură penală;

3. de la data la care s-a dispus neînceperea urmăririi penale în cazurile prevăzute la art. 10 alin. 1 lit. c), d), e) și g) din Codul de procedură penală;”.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate instituie un termen-limită, de maximum un an, până la care victimele vreunei infracțiuni pot solicita compensații materiale atunci când făptuitorul este insolubil sau dispărut, iar partea civilă nu a obținut repararea integrală a prejudiciului cauzat de la o societate de asigurare. În opinia instanței de judecată de drept comun, textul afectează exercițiul dreptului la un proces echitabil.

Curtea constată că o asemenea critică nu poate fi primită pentru următoarele considerente:

Dreptul de a solicita compensații financiare nu se confundă cu executarea unei hotărâri judecătorești. Acesta este instituit ca un beneficiu acordat de către stat și care are drept fundament principiul echității și solidarității sociale. În scopul prevenirii unor eventuale abuzuri sau limitării unor efecte perturbatoare asupra stabilității și securității raporturilor juridice civile, el poate fi exercitat numai într-un climat de ordine juridică prestabilită. În plus, exigențele de genul celor contestate în prezenta excepție nu neagă dreptul în sine, dar absolutizarea exercitării lui poate avea drept consecință fie negarea, fie amputarea drepturilor sau intereselor legitime ale altor persoane, cărora statul este ținut să le acorde ocrotire, în egală măsură.

Prin urmare, instituția prescripției, în general, și termenele în raport cu care își produce efecte juridice aceasta nu pot fi considerate de natură a afecta art. 53 din Constituție ori art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Mai mult, în jurisprudența sa referitoare la dreptul de acces la justiție, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a decis, în Cauza Z și alții contra Regatului Unit al Marii Britanii (2001), că art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale poate fi invocat de orice persoană care consideră că a existat o ingerință ilegală în privința exercițiului unuia dintre drepturile sale având caracter civil, adăugând însă că „**dreptul de acces la tribunale nu este un drept absolut**” și că „**acesta poate fi supus unor restricții legitime, cum ar fi termenele legale de prescripție sau ordonanțele care impun depunerea unei cauțiuni**”.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 211/2004 privind unele măsuri pentru asigurarea protecției victimelor infracțiunilor, excepție ridicată din oficiu de instanța de judecată în Dosarul nr. 519/100/2009 al Curții de Apel Cluj — Secția civilă, de muncă și asigurări sociale, pentru minori și familie.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 aprilie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,

Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 386

din 13 aprilie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 47, art. 278¹ alin. 7 și art. 222 alin. 1 din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 47, art. 278¹ alin. 7 și art. 222 alin. 1 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Doru Traian Vânt în Dosarul nr. 838/1/2009 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă pentru art. 47 din Codul de procedură penală, deoarece critica autorului excepției îmbracă forma unei veritabile probleme ce ține de modul de interpretare și de aplicare a legii. De asemenea, consideră că excepția privitoare la celelalte dispoziții din Codul de procedură penală este nefondată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Decizia nr. 360 din 3 februarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 838/1/2009, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 47, art. 278¹ alin. 7 și art. 222 alin. 1 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Doru Traian Vânt în dosarul de mai sus.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile art. 278¹ alin. 7 din Codul de procedură penală încalcă dispozițiile constituționale ale art. 53 referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și ale art. 11 alin. (2) referitoare la apartenența la dreptul intern al tratatelor ratificate de Parlament raportat la art. 6 paragrafele 1 și 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece nu permit administrarea probei cu martori sau a unei expertize grafologice.

Prevederile art. 222 alin. 1 din Codul de procedură penală contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (5), ale art. 15 alin. (1) și ale art. 16 alin. (1) și (2), deoarece partea vătămată nu poate face plângere penală împotriva procurorului pentru rezoluțiile sau ordonanțele de netrimiteră în judecată.

Prevederile art. 47 din Codul de procedură penală sunt, în opinia autorului, neconstituționale, sens în care solicită Curții Constituționale să arate prin decizie că prin termenul **soluționare a unei cauze** se înțelege nu numai soluționarea pe fond, putând intra în accepțiunea textului și situația desființării prin recurs cu trimitere a încheierilor de nesesizare a Curții Constituționale. Prin urmare, în situația în care se dă un alt înțeles dispozițiilor legale criticate sunt afectate prevederile constituționale ale art. 21 alin. (1)—(3), ale art. 11 alin. (1) și (2) și ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este nefondată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 47 cu denumirea marginală *Judecător care s-a pronunțat anterior*, art. 278¹ alin. 7 cu denumirea marginală *Plângerea în fața judecătorului împotriva rezoluțiilor sau ordonanțelor procurorului de netrimiteră în judecată* și art. 222 alin. 1 cu denumirea marginală *Plângerea*, toate din Codul de procedură penală, care au următorul conținut:

— Art. 47: „*Judecătorul care a luat parte la soluționarea unei cauze nu mai poate participa la judecarea aceleiași cauze într-o cale de atac sau la judecarea cauzei după desființarea hotărârii cu trimitere în apel sau după casarea cu trimitere în recurs.*”

De asemenea, nu mai poate participa la judecarea cauzei judecătorul care și-a exprimat anterior părerea cu privire la soluția care ar putea fi dată în acea cauză.”;

— Art. 278¹ alin. 7: „*Judecătorul, soluționând plângerea, verifică rezoluția sau ordonanța atacată, pe baza lucrărilor și a materialului din dosarul cauzei și a oricăror înscrisuri noi prezentate.”;*

— Art. 222 alin. 1: „*Plângerea este încunoștințarea făcută de o persoană fizică sau de o persoană juridică, referitoare la o vătămare ce i s-a cauzat prin infracțiune.*”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 278¹ alin. 7 din Codul de procedură penală au mai fost supuse controlului său din perspectiva unor critici similare. Astfel, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 440 din 26 octombrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 8 din 4 ianuarie 2005, Curtea Constituțională a respins ca nefondată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 7 din Codul de procedură penală, statuând că prin acestea s-a prevăzut posibilitatea atacării rezoluțiilor sau ordonanțelor de netrimiteră în judecată dispuse de procuror, pe calea sesizării instanței de judecată căreia i-ar reveni, potrivit legii, competența să judece cauza în primă instanță.

Fiind vorba de dispoziții de procedură judiciară, pe care legiuitorul are competența să le adopte potrivit prevederilor art. 126 alin. (2) din Constituție, excepția ridicată în cauză nu ar putea fi admisă decât în cazul în care aceste dispoziții ar contraveni normelor și principiilor consacrate prin Legea fundamentală.

De asemenea, dispozițiile contestate nu contravin dreptului la un proces echitabil, întrucât, pe de o parte, sunt menite tocmai să asigure accesul la justiție în cauzele în care procurorul a emis acte de netrimiteră în judecată, iar pe de altă parte, în plângerea formulată împotriva rezoluțiilor sau ordonanțelor procurorului nu se judecă însăși cauza, ci doar temeinicia și legalitatea soluțiilor pronunțate de procuror, pe baza probelor administrate în cursul urmăririi penale și a eventualelor probe scrise înfățișate instanței de părțile în proces.

În limitele obiectului acestei categorii de cauze, părțile care se plâng împotriva ordonanței sau rezoluției de netrimiteră în judecată au posibilitatea să demonstreze atât caracterul incomplet al urmăririi penale, cât și aprecierea eronată a probelor pe care s-a întemeiat soluția emisă de procuror. În prima ipoteză, instanța admite plângerea, prin sentință, desființează rezoluția sau ordonanța atacată și trimite cauza procurorului în vederea începerii sau redeschiderii urmăririi penale, iar în cea de-a doua ipoteză, când probele existente la dosar sunt insuficiente pentru judecarea cauzei, instanța reține cauza spre judecare.

Nicio dispoziție legală nu împiedică partea interesată ca, atunci când apreciază că este posibilă administrarea altor probe pentru stabilirea adevărului, să solicite procurorului care a emis actul de netrimiteră în judecată sau procurorului superior ierarhic să dispună, în condițiile prevăzute de lege, începerea sau redeschiderea urmăririi penale.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi de natură să justifice schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziei de mai sus își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Cât privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 47 din Codul de procedură penală, Curtea constată că aspectele relevate de autorul excepției vizează modul de aplicare și de interpretare a normelor criticate care însă țin de fondul soluționării litigiului în fața instanței de drept comun și nu pot fi convertite în vicii de constituționalitate menite să justifice contrarietatea acestora cu dispozițiile din Legea fundamentală invocate. Așa fiind, în conformitate cu art. 126 alin. (3) din Constituție, potrivit căreia „*Înalta Curte de Casație și Justiție asigură interpretarea și aplicare unitară a legii de către celelalte instanțe judecătorești [...]*”, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 47 din Codul de procedură penală urmează a fi respinsă ca inadmisibilă, Curtea Constituțională neavând o astfel de competență.

Referitor la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 222 alin. 1 din Codul de procedură penală, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată. Dispozițiile legale criticate nu conțin, așa cum în mod eronat susține autorul excepției, interdicția de a formula plângere penală împotriva procurorului care a dispus o soluție de netrimiteră în judecată. Dimpotrivă, orice persoană care se consideră vătămată printr-o infracțiune într-un drept al său, se poate adresa cu plângere penală în condițiile textului legal criticat. A extinde însă această posibilitate în mod necondiționat de existența unor indicii care să justifice comiterea unei fapte penale, echivalează cu exercitarea în mod abuziv a drepturilor și libertăților care, potrivit art. 57 din Constituție, se face cu bună-credință, fără să se încalce drepturile și libertățile celorlalți. Aceasta, deoarece o soluție de netrimiteră în judecată, chiar dacă este nelegală și netemeinică, nu poate fi apreciată *ipso facto* ca fiind rezultatul unei infracțiuni.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 47 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Doru Traian Vânt în Dosarul nr. 838/1/2009 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

2. Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 7 și art. 222 alin. 1 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de același autor în același dosar.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 aprilie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.roAdresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

